

[Forsvarsministeren]

Det synspunkt har jeg da også givet udtryk for så sent som ved det forsvarsministermøde, der netop har været afholdt de sidste dage.

Hr. Thoft og hr. Albrechtsen gør jo alt, hvad de kan for som sædvanlig at lægge nye mursten på den mur af misforståelser og påstande om USA, om NATO-samarbejdet, som man forsøger at rejse i forbindelse med de mange forespørgsler og spørgsmål, som vi har herinde, og hvor man også kører videre med påstanden om den manglende information. Jeg tror godt, jeg vil vove den påstand, at der ikke findes mange parlamenter her på kloden, hvor der hersker en sådan åbenhed om sikkerheds- og forsvarspolitiske emner som her. Jeg har tidligere bl.a. peget på det, der kommer frem i medierne, det, der kommer frem i den årlige redegørelse, jeg udsender, og i et væld af andre publikationer og informationsmuligheder, som også kommer til folketingsmedlemmernes kundskab. Jeg må sige, at jeg føler, at man her forsøger en mistænkeliggørelse, som fuldstændig savner grundlag.

Nu hørte vi igen det gammelkendte foredrag om atomvåben og om Airland Battle og om VS' juleboggave Field Manual 100-5, og igen bliver der bragt en lang række forskellige elementer ind, som intet har med det at gøre, som vi snakker om her. Jeg vil også igen understrege, at FOFA er en konventionel studie, der ikke vedrører atomvåben, som hr. Albrechtsen var inde på.

Hr. Stinus bad mig om min vurdering af NATO: hvad er NATO egentlig for noget? Det kunne der holdes et langt foredrag om. Hvis jeg skal sige det meget kort, vil jeg sige, at jeg opfatter alliancesamarbejdet netop som en alliance af selvstændige og frie lande, hvor man mødes i en fælles interesse, hvor man har en åben og fri dialog, og hvor man naturligvis også har en fælles interesse i at nå frem til fælles beslutninger. Det handler jo i sidste ende om alliancelandenes sikkerhed, men det er sådan, jeg opfatter NATO-samarbejdet, og det er også sådan, jeg selv oplever det, når jeg deltager som repræsentant for den danske regering.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Ministeren beskyldte SF for at opbygge en mur af misforståelser og mistænkeliggørelse uden grundlag. Det undrer mig, at det ikke er gået op for ministeren, at når vi stiller ministeren spørgsmål, enten det nu er her i salen eller i udvalgene, så er det, fordi vi ønsker svar, og ikke, fordi vi ønsker udenoms snak. Det er, fordi vi ønsker at få afklaret den tvivl, vi har på baggrund af presseforlydenderne.

Men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at op igennem 1970'erne og 1980'erne har skiftende forsvarsministre fra denne talerstol brugt følgende dobbeltstrategi eller doktrin eller planlægningsinstrument, som ministeren nu vil: først benægter man ethvert forlydende og siger, at det er der overhovedet ikke noget om. Det var også det, ministeren gjorde, da vi diskuterede Airland Battle i foråret. Når så beviserne er uomtvistelige og ministeren ikke længere kan komme udenom, siger ministeren: nå ja, men der er jo overhovedet ikke tale om noget nyt, og det er ikke nogen strategi, det er kun en doktrin. Nu er det altså en doktrin, og så er det i virkeligheden ikke en doktrin, men et planlægningsinstrument. Det er den taktik, der benyttes hver gang, og det har ikke meget med demokrati at gøre.

Til sidst vil jeg gerne spørge den radikale hr. Stinus: i forsvarsforliget i 1973, som de radikale jo var med i, stod der, at modtagelse af forstærkninger skulle forberedes i fredstid. Vidste de radikale, hvad dette indebar? Var de radikale informeret om, at det ville betyde underskrivelse af COB-aftalen, som autoriserer USA til at bruge danske flyvepladser i krise og krig? Vidste de radikale, at med undertegnelsen af denne lille passus ville resultatet blive, at Danmark blev dybt involveret i NATO's atomstrategi? Det synes jeg de radikale skulle svare os på.

Dermed har vi også en fornemmelse af, hvor dybt dette demokrati går i folketinget. Ikke engang de partier, som er involveret i forligene, er orienteret om, hvad der foregår.

Albrechtsen (VS):

Det må nu siges, at vi i hvert fald har fået afklaret det spørgsmål, der blev rejst med hensyn til, hvad der er besluttet, og hvad der ikke er besluttet. FOFA er besluttet. Det, der så står tilbage i diskussionen mellem ministe-